

ਡੇਕਨ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਜ਼ੀਰ ਸੁਲਤਾਨ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (1) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਟੈਕਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਰਸੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜੋ ਕੋਟੀ ਦਰਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜੋ ਸਰਕੂਲਟਿੰਗ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ ਉਹ ਵਾਹਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰਾ ਖੇਤਰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ,

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ 15,040 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ 250 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਸਲਾ, ਸੀ. ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

1960-01-ILR-0969-0984

ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.
ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 132/A ਆਫ 1958

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1956 ਦਾ 1)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3(I)(iii)—ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ—ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ—ਕਈ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ—ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ—ਕੀ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ —“ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ” ਦਾ ਅਰਥ — ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ — ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ — ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ — ਦਾ ਤਰੀਕਾ।

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਾਂਝੇ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ। ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੁਝ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਈ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ,

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿੱਚ "ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰ" ਜਾਂ "ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ "ਮੈਂਬਰ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 [ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 41(2)] ਦੀ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੋ ਲੋੜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਾਂਝੇ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ੇਅਰ ਸਾਂਝੇ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1913 [ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) (iii) ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) (13) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1913 [ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(i)(iii) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(1)(13) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ, "ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ" ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ "ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ" ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਲਈ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਵਿਵਸਥਾ ਤਿੰਨ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਸ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਸੈਂਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜਾਹ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੇ ਉਹ ਚੁਣਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਦੋ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਰਮ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ -ਧਾਰਕ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ" ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਮਲਕੀਅਤ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਜਾਂ ਦੇਸਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦਾਇਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦਾਖਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ; ਇਹ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੀਚਿਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੰਜੋਗ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸੰਜਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕੇਵਲ ਸੰਖਿਪਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਈ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣਾ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਵਸਤੂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਆਰਐਸਏ 923/57 ਮਿਤੀ 24 ਮਾਰਚ 1953 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਡੀ. ਲੋਰੀਬਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਵਧੀਕ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਮਿਤੀ 23 ਮਈ 1957 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਜਿਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਏਖੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਮੇਗਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ

1960-01-ILR-0969-0984

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ 2 ਤੋਂ 10 ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਮਈ 1954 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 11 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਅਤਿ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਬਲਰਾਜ ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ ਐਨ ਅਵਾਸਥੀ ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.- ਇਹ ਦੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਰੇਵਰ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 11 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮੇਗਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਸੀ। ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

26 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 11 ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਦੇ 10 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 12 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਖੀ ਰਾਮ ਦੇ ਪੰਜ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੰ: 11 ਅਤੇ 12 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਤੋਂ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ 2 ਤੋਂ 12 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ?

(2) ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

(4) ਰਾਹਤ?

ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟ ਹਨ, (1) ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, (2) ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ। 26 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਤਬਾਦਲੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਹਿਸ ਉਠਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਪਰ ਇਕੱਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"ਆਰਟੀਕਲ 2.: ਕੰਪਨੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(1) (13) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ 'ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ' ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ (1) ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ, ਡਿਬੈਂਚਰ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ ਸਟਾਕ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੱਦਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (2) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ (ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਪੰਜਾਹ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ (3) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰਟੀਕਲ 11. ਹਰੇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵੋਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਣ।

ਆਰਟੀਕਲ 12. ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

1960-01-ILR-0969-0984

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) (13) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ' ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਈ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਪੱਖ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਲਡਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਤੁਲੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਟੇਬਲ ਏ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 6,13,21,61 ਅਤੇ 100 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹਨ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਈ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 61 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਅਰ ਦੀ ਵੋਟ ਜੋ ਵੋਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਕਸੀ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 100 ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੈ।

ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਾਂਡੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਗਸ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਹਰੇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਧਾਰਕ ਹੋਵੇਗਾ"। ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੰਜ ਸ਼ੇਅਰ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕਰ ਲਏ। ਉਹ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਨ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ 112 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਰੱਖ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਠਿਆ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਵੀਹ ਤੋਂ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਘੱਟ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਧਾਰਕ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 112 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ। ਕੰਪਨੀ, ਈਵ ਜੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ" ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਈਵ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਣਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਨੇ ਤਰਕ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕ ਵੀ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੀਮੇਂਸ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਡਾਇਨਾਮੋ ਵਰਕਸ, ਲਿਮਿਟੇਡ (1) ਵਿੱਚ, ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰਨਜ਼ ਅਤੇ ਹੈਮਬਰੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕ ਸਨ। ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਨਜ਼ ਇਕੱਲੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨਾਮ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਧਾਰਕ ਹੈਮਬਰੇ ਨਾ ਤਾਂ ਵੋਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪੇਲ ਲਈ ਪ੍ਰੋਕਸੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਰਨਜ਼ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਰਨਜ਼ ਅਤੇ ਹੈਮਬਰੇ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਸਾਂਝੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, Inre T.H Saunders and Co., Ltd. (2) ਵਿੱਚ ਵਾਰਿੰਗਟਨ ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਧਾਰਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ।"

ਫੁਟਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 486 'ਤੇ ਪਾਮਰਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੂਰਵ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਖੰਡ । ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਕੇਸ ਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਕੋਟੀਨੈਂਟਲ ਹੋਟਲ ਲਿਮਟਿਡ (1), ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕੋਰਮ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਰਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਦੋ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਨਰਾਇਣਦਾਸ ਮੁਨਮੋਹਨਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਿ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, (2) ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸਾਂਝੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ-

1960-01-ILR-0969-0984

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

“ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਅਸਲ ਕੁੰਜੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਭੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (1) (13) 'ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ 50 ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ,

ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੇਸਾਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰ ਇਸਦੇ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਰੇਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੰਖਿਆ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕਲੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਹਰ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦੇਸਾਈ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਮੈਂਬਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਮੈਂਬਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹਨ।

ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਖ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੁਝ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ-ਹੋਲਡਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿੱਚ "ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰ" ਜਾਂ "ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ, ਮੈਸਰਸ ਹਾਵੜਾ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਸੈਂਟਰਲ ਕਲਕੱਤਾ (1) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ "ਮੈਂਬਰ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿੱਚ "ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰ" ਜਾਂ "ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ, ਮੈਂਬਰਸ ਹਾਵਿੰਗ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਸੈਂਟਰਲ ਕਲਕੱਤਾ (1) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ "ਮੈਂਬਰ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) (13) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ: -"ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ-

(a) ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਅਤੇ

(c) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ ਲਈ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਲਈ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 30(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੋ ਲੋੜਾਂ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਵੀ। ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ੇਅਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 2(1) (13) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 24 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਖਿਆ 50 ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।

ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ "ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ" ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ "ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ" ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਲਈ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਤਿੰਨ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲੋੜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਸੈਂਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜਾਹ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਉਹ ਚੁਣਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਰਮ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ" ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦਾਇਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦਾਖਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਣਾ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਪੂਰਨ ਵਿਵੇਕ ਹੈ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਸਤੂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ "ਨੇੜਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ" ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੀਚਿਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੰਜੋਗ ਹੈ।

ਬਰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੀਮੇਂਸ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਡਾਇਨਾਮੋ ਵਰਕਸ, ਲਿਮਿਟੇਡ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 231 'ਤੇ, ਐਸਟਬਰੀ ਜੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਡਾਇਨਾਮੋ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ

1960-01-ILR-0969-0984

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਉਸਾਰੀ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਕਿ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸੰਜਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਰਫ ਸੰਕੁਚਿਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 8(ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਈ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਾ ਮੰਨਣਾ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਨਾ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਵਸਤੂ ਦੁਆਰਾ। ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ

1960-01-ILR-0969-0984

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) (13) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਮੂਲੀ ਸੇਧਾਂ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) (iii) (ਬੀ) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਣਪਛਾਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਗ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੁੱਟੀ ਜਾਂ ਕਮੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ,

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.,- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

anju sehgal